

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Elogia Patriarcharum, Et Christi Jesu Dei Hominis.
Emanuelis Thesavri Patritii Taurinens. Et Aloysii Jvglaris è
Societate Jesu**

Giuglaris, Luigi

Francofvrti, 1684

Agnum cum discipulis comedit. 42

urn:nbn:de:hbz:466:1-38349

Quidni ante alios avarus argueret,
 In quem tota illa profusio declamabat?
 A dispergente, ne ultra colligeret,
 A Vase fracto ne ultra obdureceret
 Monebatur.
 Ita malus, ut vel à bono depravaretur
 Unguento,
 Continuit dentes ab esca,
 Ut interim morderet insontem,
 Quia fur erat, & latro,
 Ne sua quidem reliquit convivio gaudia.
 Tam luci avidus, quam non capax,
 Semper quid vendi;
 Nunquam quid emi posset attendens
 Properat urgere facinus,
 Quod mox tanquam omnium maximum
 Laqueo coronaret.
 Pessime de Sacerdotibus iudicans,
 Qui Deum
 Nisi à se emerent, non haberent,
 Eorum manus oblata illis re tam sancta
 Profanat.
 Demens, qui Deo amisso non quæreret,
 Non quid dare sibi homines possent,
 Sed quid vellent,
 Cum Deum non habenti
 Date quidpiam vel si veliut, non possint.

ELOGIUM XLIII.

AGNUM CUM DISCIPULIS COMEDIT.

Matth. 26. Marc. 14. Luc. 22. Joan. 13.

Hoc qui Cœnaculum subis,
 Feras & tu aquæ lagenam
 In ardoris in te excitandi remedium;
 Ignem omnia spirant,
 Ubi assandus est Dei Agnus,
 Huc imbres ipsi è Cœlo si venerint,
 Flammei fient, |

E

Agnoscit

Ex Lactantio: Condemnare videtur, quicumq; dissentit.

Inde enim sumpsit occasionem calumniandi puffedam effusionem.

Ioan. cap. 12.

Potuit unguentum hoc venundari, & dari pauperibus.

Quod enim majus scelus, quam Deum tradere.

Qui volebat iis Deum tradere, supponebat esse illos sine Deo.

Pondenat illud, quid vultis mihi dare, oblitus querere quid possent.

Quid enim habeat qui Deum non habet.

Occurret vobis homo lagenam aquæ bajulans, Marc. 14.

Alludit ad imbrem flammarum in die Pentecostes.

*Et posuit vestimenta
sua, & præcinxit se.*

Cenaculum grande.

*Transibat enim lex
Moysis, & sacrificia
in illo Phasæ.*

*Comedebant enim
agnum quasi pere-
grinaturi. Vt habetur.
Exod. 12.
Quid Sacramenti
hoc haberet.*

*Lactuca aggreges
adhibita in hoc con-
vivio de more.*

*Os non comminuetis
ex eo, Exod. 12.
Ossa autem fortitu-
dinis, & constantia
symbolum.*

*Præter Agnum non
aliud adhibitum
ferculum, & cur.*

*Post convivium seria,
Vide in Adag.*

*Manutii.
Turbatus est, & ait:
Unus vestrum, &c.
Vt autem ho-
mini illi.*

*Rabidi Canes oblato
solent pane placari.
Hoc enim signo
Ioanni proditorem
descripsit.
Caperunt singuli di-
cere: Nunquid ego
sum Dominus.*

Agnoscit Aula genium Christus,
Inde se vestibus allevat vix ingressus,
Capacitatem ne stupeas, si hospitem agnovisti
Omnes odit angustias qui immensus est.
Abducturus è Mundo Mysteria,
Quæ pertinsibant,
Ad Agni esum, quasi ad iter accingitur.
Peregrinari suos secum jubet in cœna,
Et festinantium in morem
Lumbis præcinctis habere in manibus baculos
Quasi qui hæere illos in hujus vitæ
Deliciis noller
Sed per illos transire,
In Convivio suo
Desiderari amara non patitur,
Sciens sine hoc condimento
Placere posse dulcia, non prodesse.
Agnoscit quos ad mansuetudinem educat,
Prohibetque in ejus Ossibus lædi Constantiam,
Cujus commendationem ea potissimum hora
Suis perutilem sciret,
Ne panis Angelorum
Epulis hominum fartos inveniat,
Uno contentos esse ferculo jubet.
Pinguiori eos cœna satiare distulerat,
Cujus famem per illa quasi jejunia nutrebat,
Differre nesciens post convivium seria,
Cui nullum pro ludicris tempus vacat,
Ingesta proditoris mentione
Seipsum turbat in suis.
Nunquam magis ex animo voluit
Potuisse mentiri,
Ne essent, quæ futura prædixerat,
Rabidum Canem
Intincto studet in Paropside sua pane placare.
His non illectum blanditiis deterret minis.
Uni intentatæ omnes dejiciunt.
Naturam metuunt,
Qui certi de voluntate jam erant.
Unus Judas

Cum alieno cæteri trepidarent exitio,
 Non inhorrui suo.
 Familiari perditis dolo
 Sat cortexisse se crimina credidit,
 Si celasset.

*Similiter & Iudas
 dixit: cui respondit
 Christus, tu dixisti.*

ELOGIUM XLIV.
 CONVIVARUM SUORUM AB-
 LUIT PEDES.

Ioan. cap. 13.

Psychagogia Christi quæ fuerit, ut ediscas,
 Quid post cœnam agat, attende.
 Animum relaxat præinctus,
 Et sordes à suis abstergendo, se beat.
 Adeo non fuit illi alia,
 Quam de suorum utilitate voluptas.
 In Hypocausto illo suo,
 Quod frigescenti mundo parasset,
 Accendi sibi præsentens
 Gehennam quamdam Amoris,
 In ardoris solatium ad aquas accurrit.
 Baptisma Pedum
 Affectis tumore capitibus applicat,
 Et iis, à quibus deserendum se sciret,
 Charitatis suæ pedicas per oscula inserit.
 Initiaturus sacrificii sui Mystras,
 Ne coactis illuc Cœlitibus
 Terrena redoleant.
 Eos primum ab omni ignobilis elementi
 Contagio expiat.
 Ad novum iter præinctis
 Præter novum Viaticum
 Præparat etiam quodammodo novos pedes.
 Facturus consuetudinem apud suos,
 Ut quæ possedissent
 Ad Apostolorum pedes abjicerent,
 Primus ante alios,
 Sciens, quia omnia dederat ei Pater in manus,
 Omnia apud eosdem deposuit.

*Surgit à cœna, ponit
 vestimenta sua, &
 cum accepisset lin-
 teum, præcinxit se.*

*Hoc est in cœnaculo
 in quod in igne etiam
 è cœlo descendit.*

*Deinde misit a-
 quam in pelvim.*

*Tumor hic capitum
 ex contentione re-
 centi, quis eorum
 videretur esse
 major.*

*Consecravit enim
 paulo post Sacerdo-
 tes, confluentibus
 Angelis in nova
 dignitate venera-
 tionem.*

*Quod erat Eucharis-
 tia, quæ & Pa-
 tribus dicitur via-
 ticum immorta-
 litatis.*

*Act. Apost. c. 4.
 Vnd. didicerint pri-
 mi Christiani omnia
 sua deponere ad pedes
 Apostolorum.*